

sagen. Jeg er enig i den Betragtning, at dersom man benytter denne Gaard til et Optagelseshjem for Børn, der har været under Værgeraadsforsorg, maa Tilsynet med Gaarden gaa ind under Justitsministeriet, og det ønsker jeg ikke, ligesom det sikkert heller ikke var Giverindens Ønske. At Gaarden ligger under Landbrugsministeriet, anser jeg for ganske naturligt. Men Hensigten med de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Køge, maatte, forekommer det mig, være, at Driften af Gaarden kunde indrettes saaledes, at der ved Henvendelse til Værgeraadene blev sendt til denne Gaard nogle af de flinkeste unge Mennesker, der har været under Værgeraadsforsorg, for at de der kunde faa en Uddannelse i Landbrug. Det vilde være en Opgave, som jeg vilde sætte Pris paa blev taget op, thi det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Køge har sagt, at vi trænger egentlig ikke til en Forsøgsanstalt for Frøavlovre paa Fyn, efter at Staten har købt Blangstedgaard og der oprettet en større Drift til Forsøg med Frøavl. Men da det staar i Gavebrevet, at Giverinden har ønsket, at der ogsaa skulde drives Frøavlsforsøg, er der jo intet i Vejen for, at man indretter Driften saaledes, at en mindre Del af Arealet kan benyttes dertil. Jeg mener, at man burde benytte Gaarden til der hvert Aar at faa anbragt en hel Del af de unge Mennesker, som har været under Værgeraadsforsorg, for at give dem Opgaver og en Uddannelse, som vil være af Betydning for dem. Jeg tror nemlig, at et Ophold paa Landet og Arbejde ved Landbruget vil være overordentlig gavnligt for disse unge Mennesker. Det forekommer mig, at Ministeren har stillet sig saa velvillig overfor denne Tanke, at han gerne vil gøre, hvad han kan, for, at den tages til Følge. At Gaarden hører under Landbrugsministeriet, ønsker jeg opretholdt, men at den benyttes paa den Maade, som her er antydnet, anser jeg for i mange Maader heldigt. Derfor anbefaler jeg, at der bliver et Forlig mellem Landbrugsministeren og det ærede Medlem fra Køge, thi det forekommer mig, at de i Virkeligheden er saa nær ved at blive enige, som de kan være. (*Mads Larsen*: Det bliver vi nok). Ja, men saa skulde det ærede Medlem ikke tage saa haardt paa Ministeren, som han gjorde.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg kunde egentlig spare disse Udtalelser, men jeg vil gerne sige til det ærede

Medlem fra Køge (*Mads Larsen*), at naar jeg opfattede hans Udtalelser, som jeg gjorde, var det, fordi det ærede Medlem brugte Udtrykket „Optagelseshjem“, og et Optagelseshjem kan det ikke blive uden at høre ind under Justitsministeriet, og jeg mente, at naar det skulde ind under Justitsministeriet, maatte ogsaa selve Gaardens Drift sortere under dette. Men naar det ikke var det ærede Medlems Mening, er vi jo ganske enige. Jeg vil gerne forhandle baade med Værgeraadene og med Justitsministeren om at faa Børn fra disse Anstalter anbragt paa Gaarden, for saa vidt det er muligt, og jeg skal ogsaa gerne forhandle med Planteavlsudvalget om at tage denne Opgave op, for saa vidt det er muligt, men jeg tror ikke, det for Øjeblikket kan gøres i ret stor Udstrækning; skulde det ske, maatte der foretages adskillige Ændringer ved Bygningen. Det ærede Medlem mente, at der var tilstrækkelige Bygninger. Jeg synes, de er meget smaa i Forhold til Arealets Størrelse. Det er fuldkommen rigtigt, at vi trænger ikke til en Forsøgsstation, og en saadan skal det heller ikke være, men det skal være et Landbrug, som kunde bruges til Frøavl og til Iagttagelsesplantning for Frugtavl under Forsøgsstationernes Kontrol. Det er netop saadanne Arealer, som Stationerne i saa høj Grad sætter Pris paa at have og ogsaa har hos private, men det kan ikke skade, at de ogsaa faar Arealer, som Staten selv ligger inde med, og hvor der bedre kan føres Kontrol end hos de rent private. Derfor tror jeg, at man skal bibeholde dette Formaal for Gaardens Drift og se, saa vidt det er gørligt, at skaffe Adgang for de nævnte unge Mennesker, som kommer fra disse Anstalter. Man tænker sig, at de her kunde faa et bedre Hjem end andre Steder. Det er vist for øvrigt ikke saa let at gøre det bedre, end de kan faa det hos private, men det er altsaa noget, man tænker paa, hvis det er muligt, og jeg skal gerne medvirke dertil.

Med Hensyn til Bevillingen til Dyrkning af Champignons forstod jeg den ærede Ordfører (*Rasmus Hansen*) saaledes, at jeg ganske rolig kunde komme med et Forslag om 5,000 Kr., som det blev nævnt af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (*Vilhelm Rasmussen*), thi de 3,000 Kr., som er bevilgede til Professor Weis, er noget helt andet. Nu sagde den ærede Ordfører, at man ikke havde hørt noget Resultat derfra. Jeg har talt med Professor Weis, og han siger, at han ikke kan give nogen Oplysning af nogen Værdi, før